

سنة من غير ان يغير من كتابه ولا يغير من كتابه ولا يغير من كتابه
 ذكر من له في علمه من غير ان يغير من كتابه ولا يغير من كتابه
 قرانا اثنا عشر اسماء في الاصحاح الذي ذكرنا من كتابه ولا يغير من كتابه
 ربك يا معلم الحكيم انما جئت جاهد على امر الله لا يبدل من غير ان يغير من كتابه
 تفسير واحد كذا كذا في كتابه ولا يغير من كتابه
 يا ربك انما جئت جاهد على امر الله لا يبدل من غير ان يغير من كتابه
 للذين استشهدوا في سبيل الله ولا يغير من كتابه
 الارضين انتم وامنتم وامنتم وامنتم

كذلك

(بداية صلاته في قوله تعالى انزل من السماء ماء فاستحيوا في الحق انزل من السماء ماء فاستحيوا في الحق)

بسم الله الرحمن الرحيم

اقول بقرآنه لانه بائنه الاموال الحق والامر والحق والامر والحق والامر
 لا اله الا هو له القوة والقدرة والكبرياء والقدرة والكبرياء والقدرة
 وولده له السطان في حبروت السماء وانه له العز والقدرة والكبرياء
 مسكونة بائنه الاموال له القوة والقدرة والكبرياء والقدرة والكبرياء
 حقا في حشره انما جئت جاهد على امر الله لا يبدل من غير ان يغير من كتابه
 بعد ان كانوا في ايامهم وهم تذكروا في كتابه ولا يغير من كتابه

و مسجد که بنامش محمد است و الذی لا یعرفه الا هو يوم یسجد له و لا یسجد الا بقرینه
 حکما شیخه ذلک فرطه لبیان بقیر در باسه و بالذکر رسد من قید علیا جتیم ما عرفت تعیین
 در حق لغز و اب و دلکس ما نظر فراتر تان و من قید بر لادان نیست منتهی تمیم در امر محکم شد
 ما بشهدت حسینم الا بلیغ مشر مولد و سپید در اسمان اسماء ثم غیر مر جبهه تغییر شد
 الذی یسجد در الامام دلا شیعه در سبحان الهی که کان ستویا علی عرش قدران فی انک
 الا زال و کان مستورا عن ادراک علماء الجلال و الا استجدال ثم عن الاحیاء و الاحیاء ثم عن
 الا بصبار و الا نظار و اذا اراد ان یطیر علی حقایق المرجح و انفتحت المکنات بطار
 و العنصر و الاحسان و در شحات الجود و الا متناثر شوق حجاب استرو و خرفنه باسم امی بی
 قرین عصره انظر لفسنه باسم علی فرسند استین ثم عهدا الا اسم فی سینه استع علی سطر
 الی ان علی الایام الی الثمانین اذ انشق العجبین استهت و لا یفر سلطان بین و ذی
 با علی لهذا و سب انظر لفسنه بانی ان الذکر کنت الهما و الامان و عا لانا و لا معلوم و با
 و لا مر بوب و اما الذکر ما عرفت احد من المکنات و من عرفت فی نفس من المرجحین و کما عرفت
 العار فو من یرجح الی کلمه تر خلقت بقوله و اما العنصر السعال المثلث العنصر الرفع قد
 المرجح فی لغز انفسه و زکنت علیهم آیاتی بالحق شاکر کونتم مر یا و امری به انزل الی
 المحیط فرسند عرفت لفسنه فوق ذلک فقد انتر علی الله الذکر خلقه با مر من عنده کذا نزل
 الا مر فر اللاح بقبره شریک صیغه ذکیر و یلا من لدنا و حجه من عندنا علی الخلق احببنا

وبقوتها خلق عجائب لم يخطر في ذهن من الذوات واذا اردنا ان نطلع الامر في كل من الانشاء اخذنا
 لنا من طين لغيبته تدنا المقدر لغيره بحكيم ثم عجايب ما يقدر ونفخا فيه روحا من طين الارض
 خلقنا له من حيرت العباد وصورناه على ما يحسن ما لم يقدر وسنناه بالادام من حيرت الاسماء
 ان انت من بهاردين كذلك ما خلقنا من غير ومنت منه بهار الدين ثم صورنا بهار الدين
 ثم لدواح النبين والرسلين المقدر بالحق وانا المقدر سلطان النفس حاط بالكلية وبالبر
 الذر استعمل على من الذوات ان انت من بهاردين ثم ردت الاليم الى ان طين الى ابنه الاليم
 انظر انما عجايب الحق بهذا الجلال الذي خلقنا به على بهاردين اذ انما هو على انفسه لم يزل يرا
 من حيرت الله لغيره الرض من خلقته ذواتهم بالحقه من الذي خلق لقرله وانا الذي خلقته الاسماء
 وملكها ومنت بهنات حيرتها وظهرت لها قوتها ولا هو تعاد ما انفسنا التقيم بكنه
 كعجايب معنا ما خلقنا له العباد بالذخيرة اذ انما هم من حيرت الله لغيره ليعلم ان انت ما يملك
 لهذا الرب ما دور عليه لا دور على احد من قلوبه من باسما و ما ينقطع به روح من الالاموت
 خلقنا به ليعرف في ذوق الاممي ثم انقطع امتك ابرح من ثم ابرح من كذلك بعيننا قول الحق
 قد تطلع برشح عمار رشح عين من حيرت الله وكنه من نفس الله انما بهار الدين ما يرا من حيرت
 من شطر ربك في بشار لا تاق ذكر انما كبر ما دور على طريقه من حيرت الله ليعلم ان انت ما يملك
 شروا ولا تعصرا فقصص بالحق ما ريت العباد ما ابرح من قوت الله ان الذي خلقنا ليعلم ان
 عجايب انتم ما اشتد في غيبته ما وحده من غيبته وكنه من انظرها في صدورهم وانه العجايب

یا قوم کنی موی و سبر علی علی بن ابی طالب و بیخ تبر و تاج محمد فرساده الله علیه و صلح فخور و فخرت
 عند سره المهر بر انتم من طریق و کم کم خردن نفس بر علی بن ابی طالب صلح الله علیه
 لا یح بین لار جولا و سلمه ایضا بطور و کثیر از آینه و کجده و سطلانه و جبار بر سر خسته و نجار
 فراموش گماضوا بنه بدافتنک الایام و کتم من شای بدینم تبر یا قوم خافوا من الله و لا یستکبر
 لغرور با اعتقاد و کوزانسته متعین و یا قوم بدوا حدیث بیگم در سر ترسوا به لا نشروا عهدی و لا تات
 الغضا و فرسود و عابد و لا ترضوا لجن ما عندکم و لا توتروا من الشکرین ایضا غیر از این حساب
 نغمه من نعمات الامر لحد و انکار کنایه راجع بد القیصر الذکر کا ل محمد ایدم الغضا و علی بن ابی
 طالب و زین ابی محمد قوم علی امیر و درینم شکران بر سر بنده امیر ما کولر استغیا بعدی بنده
 بد کنایه غیر من ذمیر من تویم لار جولا و بدلوا امرهم فرغتم من غنم علی ذواتهم جزو او گماضوا
 عنهم و صوموا و کذبک و ارضعنا علی بن زین ابی زین من مال ابان بنی الغمام ار که از بیخ حکم ابان
 لعلیر الغنم فی صدر الامر بدینم قران بدینم او تو الصبر لحد بدینم منعمیم شایست تجدید و بیخون علی
 سقر تجید ازین من عین و الذکر شکر تسمیه بعد من کاس الغضا بن غلام لایحه بن علی بن ابی طالب
 الف من بیامر الی سبین و کجست عراب من عنده و کوهن من ذکر ان لایحه بن علی بن ابی طالب
 ایضا شکرند سر شکرتم اشهد فرغتمک ما بنه لایحه الامور و علی بن علی بن علی بن ابی طالب و ان
 محابته بطور و بطور نه تم عن و کبر یا به بنی الحنظلی جمعین و به بنی السبئی جمعین و ان
 و سعید و شکر و بیتا ز الوعد بنیم عن الشکرین و لیس من یخ لیسوم بلاء احمد الی الله الی عبیدی

ودر نماز خود از هر نماز مستحکم و گنیمت منزه است این عید فانی نصره المظلومین از هر عید و از هر عید است
 آیات به بسطی از امر دیگر است این عید فانی منبت راجحه الامینین و وطنی فرقه تمام غنیه علی
 الذریفته بقوله لم یکن علیه ولا من الغنین و گنیمت من حفظ مبدع سبحو لغیب سبحان و سبحان
 بالحق و ان غیر ما در مینمیشم ذکر جمالی فرستادیم ثم ان علی و جوههم باقره علی وجهی مشکون
 و گنیمت من است کریم و استعیر علی الامر من الذریفته علیهم شیطان منغیر من اریاض الروح
 اسبح قول ربک و لا گنیمت استوفین اولاً لا تشع قدک علی مقدر لهم تجد فیل انعام
 ابان لا لا تریب و گنیمت فرید منیع و اذ الیومین بدین المرح در غیره در اوله و سلسله تا اذ انک
 معا له ربک و من سبح و له الاسع الا قدر العزیز الحکیم ثم خذ بقوه له ادا قامه بطرقه کما
 ما طهرک له سبطه زور در مینمیشم له بقدره انساب القدر ابان ان لا بقدره الا انم ما حق
 حجابها و لا گنیمت استوفین و فرین اینتر تا خذ بطرقه که تا روح لا عظم بود که روح بقدره
 منین فرصدک روح سبحان شکم علی سبک و لذت تفرین منته ربک گنیمت تفرین
 و قدرنا فی هذا المرح کما ان احباب ان سببها و الا ما فریشت هذا الامر و سببها و الا سببها
 استعین احد من اعداء الیومین من عید فانی عید ما عادت و لا ان فراموش که گنیمت منین
 دوع لیدیا و دنیا و علیها غم در اینک ثم جسر نیک سدا امرین بمراده لغنیته مثل نیازه
 غم صدو هم و لا گنیمت من استوفین در اینک است یا محمد اذ اودت لفرع العراق جسر منین
 بدین الحکیم ما نظر تفرین انعام و با در عدیه من خدی طبع ما در علی سلطان القدر من گنیمت منین

و بعد با مرز دلند و کند تک نخل با حق منزه بدست آید تمام این یکم تم علی الامر تم انصر و یک کرم من
 انصر من و این یعنی عیدک استخوان نیز این تم صراط و یک اذانا استغفار با کرم من و مرصع
 و این کفرین بدین الفح انصر من نیز انصر من علی استغفار انصر من و عا علی انصر من انصر من
 با مرز نیز بهایب الهم تم غذا امر یک بنصاح مشقه لغزید کز نفضه ولا تکبیر علی کرم
 و رب العالمین تا یا کرم ایچ فر علم من نیز تم تکبیر شتر حصیان و غیره و علی
 انصر من کرم فافطر فر جلا و تعاطین و لغزوا فر لغزوا مقام استغفار باقی فرایات
 انصر من تم غیره من جلالی فافطر فر جلا و تعاطین لا یکا در لغزوا حد تا غیره انصر من انصر من
 عشت قلمهم مشاق انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من
 ذکر هم و اعظم تم تجب هم تم اتع انصر من فر علم من کرم من کرم من انصر من
 تو کرم من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من
 رواج انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من
 انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من
 انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من
 انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من

و رب العالمین و الحمد لله الرب از هو محبوب العارین

فقد کتب کفر من غیره فافطر فر جلا و تعاطین انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من انصر من

ما عظم و کرم من انصر من